

[Indenrigsministeren.]

og selv om man nu vil mene, at Statens Husholdningsraads normale Opgave er at være et Centralorgan for Organisationerne, synes jeg, det vilde være vanskeligt for Statens Husholdningsraad, naar Husmødrene i stort Tal henvender sig til det, maaske i mange Tilfælde angaaende de samme Spørgsmaal, at afvise at udsende en saadan skriftlig Vejledning til den almindelige Husmoder.

De, der ikke har Brug for den, kan jo ganske roligt lade den ligge og henvende sig andetsteds, hvis de ikke er klar over, hvordan de skal bære sig ad med Madlavningen under de nuværende Forhold, men jeg tror ikke, det er rigtigt at sige, at der ikke er Tusinder af Husmødre, der er glade for denne Vejledning. Jeg mener derfor ikke, at den almindelige Kritik af Statens Husholdningsraad i denne Situation er berettiget. Det er som sagt paa Foranledning af de forskellige Ministerier og af utallige Henvendelser fra private Husmødre om Hjælp og Vejledning, at Statens Husholdningsraad har udsendt disse Skrifter.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kom ved første Behandling af Sagen med en efter mit Skøn mindre velovervejede Bemærkning om Statens Husholdningsraad. Den var af en saadan Karakter, at den meget vel kunde forstaaes som en Kritik, og det forekommer mig naturligt, at Formanden for Husholdningsraadet i den Anledning reagerede og efter min Mening egentlig heller ikke reagerede for stærkt. Under de Forhold, vi lever under, tjener det ikke noget fornuftigt Formaal at prøve at fremkalde en Kritik af et Arbejde, som vi dog alle ønsker udført. Det er ganske forkert, at det er Statens Husholdningsraad, der har faaet Ideen om, at hele Landet skulde spise det samme paa den samme Dag; der foreligger intet om, at det er Statens Husholdningsraads Idé. Det, der er sket, er, at Husholdningsraadet har paataget sig at udsende de Spisesedler, der foreligger, og hvis det ærede Medlem vil se efter i Betænkningen, vil han se, at det Antal Kalorier, man faar efter disse Spisesedler, ligger meget nydeligt for de forskellige Retter og meget passende. Jeg mener derfor ikke, at det tjener noget som helst fornuftigt Formaal at mistænkeliggøre Husholdningsraadet og dets Arbejde. Jeg skal ikke deltage i nogen yderligere Diskussion om det, for det finder jeg ganske formaalsløst, men jeg vilde dog finde det forkert, hvis det ærede Medlems Udtalelser

ikke blev modsagt ogsaa fra anden Side end af Indenrigsministeren, der jo netop har udtalt sig om sit Syn paa Sagen.

Nina Andersen: Foranlediget af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Bemærkninger vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Husholdningsraadet i alt sit Arbejde virker sammen med Ernæringsvidenskaben i dette Land, og man maa gaa ud fra, at alt, hvad der fremkommer af Opskrifter og Anvisninger fra Husholdningsraadet, er underkastet den videnskabelige Kontrol, som er nødvendig. Hvad angaar de sammenkogte Retter, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen nævnte, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Opskriften herpaa netop er fremkommet paa Grund af Henstillinger fra Møder afholdt af mindre bemidlede, arbejdsløse, som har anmodet Husholdningsraadet om at udarbejde Forslag til forskellige Retter til smaa Penge, og jeg synes ikke, man skal bebrejde Husholdningsraadet, at det har været lydher over for denne Henstilling, men at man tværtimod skal være glad for, at Husholdningsraadet inden for de givne Rammer er lydher over for, hvad der rører sig i Befolkningen, og imødekommer de Henstillinger, som Befolkningen retter til det.

Oluf Pedersen: Jeg maa fastholde, at de Eksempler, jeg har givet paa Vejledning fra Statens Husholdningsraad, viser, at Raadet utvivlsomt i de nævnte Tilfælde har taget fejl. Det er efter mit Skøn meget forkert med den Maade at lave Mad paa, at man skal koge den om Morgen og gemme den til om Aftenen. Det er meget upraktisk og vil ogsaa være alt for dyrt. Jeg kan heller ikke se, at der er nogen som helst Mening i at tilraade Folk at spise Brændenælder i Stedet for Spinat. Det er efter mit Skøn ikke billigere, og i alt Fald synes jeg, det er upraktisk.

Jeg finder i øvrigt kun Anledning til at sige, at efter de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslaget, er Statens Husholdningsraad ikke afgørende, men kun raadvigende, og det er det, jeg har ønsket. Det var netop dette, at Statens Husholdningsraad skulde bestemme, hvad vi alle skulde spise, jeg protesterede imod ved første Behandling, og jeg er tilfreds med, at det ikke bliver Tilfældet i Henhold til Loven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—3

vedtoges uden Afstemning.